

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuj dežele toliko več, kolikor poština znaša.
Zarosanila plačuje se od četiristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenskratna tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnost je na Kongresnem trgu št. 12.
Upravnost naj se blagovoljno pošiljati naročnini, reklamaciji, oznanili, t. j. vse administrativne stvari.

Potrebne stvari.

Izpod Boča, 8. novembra.

Mesto Maribor dobito je lepo novo poslopje za veliko gimnazijo. Poslopje je tako dobro urejeno, da so ga lahko veseli učenci, učitelji in tudi ravnatelj. Kdor si je ogleda od znotraj, temu se trud obilo poplača! Pa tudi zunanjost poslopja je taka, da se more mesto ž njim ponašati. Celo poslopje je stalo jelensto in deset tisoč goldinarjev.

Gospodje, ki že toliko let v Ljubljani gradite „Narodni dom“, da Vas je prekosilo Novo mesto in Ptuj, da boste zaostali tudi za Celjem, — poglejte si gimnazijo v Mariboru! Mogoče je, da pride do spoznauja, da zadostuje nabrani denar za začetek, da je treba dobiti za stavbo le še dobrega načrta in da se je dela energično poprijeti!

V Mariboru se zida nov samostan in nova cerkev. Našli so se dobrotniki, kateri so darovali po 30 do 50 tisoč opek; jeden sam dobrotnik podaril je ves za streho potrebe les! Ali v Ljubljani in drugod ni najti niti jednega takega dobrotnika, kateri bi pomagal graditi Slovencem v stolnem mestu „Narodni dom“?

Maribor dobi drugo leto za poštni in telegrafni urad veliko, tudi celo novo poslopje!

Kaj pa Ljubljana?

Tam se že leta prepirate za prostor in čakali boste še leta, da se Vam poslopje zgradi! Ali ne vidite, kam pride s cincanjem, omahovanjem in nasprotovanjem v strogo gospodarskih stvareh? Ali Vas ne bode sram, ako stolno mesto prekosi Maribor? Odločnosti, delavnosti in nekaj požrtvovalnosti je treba in izkopali se boste iz pogubne stagnacije!

Delovanje na gospodarstvenem polju bode duhove vsaj nekoliko odvráčalo od prepira na političnem polju, in to bode tudi dober nasledek.

Za Rudolfovso se snuje posojilnica. To je že nekaj, toda za mesto, v katerem se nahaja okrožno sodišče, okrajno sodišče, velika gimnazija, večje število premožnih ljudi, je to premalo. Za tako mesto sodi v prvi vrsti hranilnica.

LISTEK.

Dosegla je kneginjo.

(Češki spisal Bohdan Kaminský, preložil Vinko.)
(Dalje.)

„Ne umejem, zakaj še sedaj hoče glavo nositi tako po konci, kakor bi Bog vé kaj“ — dejala je gospa Stejskalova.

A ni se že več jezila, marveč jej celo v ponovljeni velikodušnosti ponudila, da jo dá vsaj do kolodvora prepeljati v svoji ekipaži, ali pa v vozu Njene svetlosti, aka treba, z dvema paroma konj, kakor je bila navajena.

Kneginja je zavrnila tudi to prijaznost njenega.

K vlaku jo je peljal njen prejšnji kočijaž, ki si je bil pred leti na kolodvoru najel gostilno. Peljal jo je sam v svoji starinski kočiji, v tisti, v kateri so se vozili uradniki s posestva v starih, zlatih časih . . .

Bilo je jeseni, ko je gospa kneginja odšla proti večeru, v mraku, da bi je kdo ne videl.

Na kolodvoru pa je bila vendar nekaj ljudij, ki so se prišli od nje posloviti: grajski kapelan, dva gozdarja, vdova ranjkega kontrolorja, pristavnik z ženo in še nekaj ljudij s pristave.

Kneginja je imela globoko čez oči potegneno gosto naličje, a vsi so vedeli, da plaka za njim.

Poglejte zopet v Maribor, kako mogočno hranilnico ima to mesto! Celje ima celo dve hranilnici, posojilnico in „Vorschussverein“, pa vendar vse vodi izhajajo.

Mala mesta, kakor Ptuj, Ormož, Slovenjgradec itd., trgi Ljutomer, sv. Lenart itd. imajo dobro fundirane hranilnice in vse napredujejo, povsod rase rezervni zaklad, občine, oziroma okraji dobivajo lepe dohodke! Ali bi se Rudolfovso takih branil, ali jih mari celo ne potrebujemo? Mi Slovenci ob meji brigamo se za napredek kranjskih Slovencev, ker imamo svojo bodočnost pred očmi.

Mi stražimo meje, Vi se lasate in prepirate, zdaj nimamo od Vas prav nobene podpore, v bodoč bode to pa še slabše, ker zanemarjate potrebne gospodarske stvari! Ako hočete napraviti narod samostalen, zaveden, morate ga postaviti na pravo gospodarsko podlago! To je pri Vas posebno po mestih in trgih po prav kratkem naporu mogoče, ker se nahaja povsod potreben material; mi si moramo tak material še le odgojevati in ga od drugod dobivati, kar ni lahko.

Poglejte v Celje! Kako mora tam narodna stranka za vsakega obrtnika prostor in tla pridobivati in s kakim uspehom deluje, sicer mirno, toda tem odločneje in uspešnej! Zakon o zadrugah se na Kranjskem sploh preimalo uvažuje Toda, o tem morebiti drugikrat.

Na delo torej, na pozitivno narodno delo!

Konec ogerske krize.

V Ljubljani, 10. novembra.

Najvažnejši dnevni dogodek iz poslednjih časov, ki je živo zanimal vse politične kroge, bila je ministerska kriza na Ogerskem. Včeraj naznani je konečno brzojav, da je cesar vzprejel ostavko, katero je podal kabinet Szapáryev. S tem rešeno je vprašanje, ki je tako dolgo razburjalo duhove na Ogerskem. Odkar se je začela divja agitacija zaradi nameravane slavnosti pri odkritiji honvedskega spomenika v Budimpešti, bilo je stališče Szapáryeve omajano. Kaj tacega, kakor se je vršilo pri raz-

„Uboga gospa, kako je bila dobra!“ dejali so, ko je naposlед v daljavi, v megleni, neprijazni oktobrovni noči čedalje tiše pojemalo ropotanje vlakovo.

VII.

Ako je gospa Stejskalova poprej vsakega očarala s svojo mladostjo, krasoto in nekakim demonškim žarom, ki jej je sijal iz krasnih očij ter si vsakega pridobil: delala jo je sedaj dražestno tudi bliščoba, ki jo je okroževala, in bogastvo, katero je imela, in drage ter mične toalete, v katere se je oblačila z otročjim veseljem. Lepo in neprestano oblačiti se bila jej je sladka strast in razkošje, po cele ure stati pred velikim zrkalom, v katerem je videla celo lično postavo svojo. Kako dobro so jej pristojale krasne, polne rame z gracijozno glavo, ta tesno oklepajoča se obleka, ta smehljaj na obrazu in mala, lepa roka. Gospa Alina je tudi čitala pred zrkalom ter si časih, izpustivši kujigo, zapalila cigareto ter z živim zanimanjem v zrkalu gledala vsak pregib svoje roke in oblaček modrega dima, ki je počasi polnil njen budoar.

Stanovala je sedaj tudi v tistem krilu gradu, kjer je poprej sobe imela kneginja. A te sobe bile so vsaj deloma drugače urejene, nego za njene prednice, modernejše, a jedva z lepšim ukusom. Polagoma, del za delom, izginjala je kneginje starinska oprava, umikajoč se novemu, na Dunaji kupljenemu pohišju.

pravah o tej nameravani slavnosti v ogerski poslanski zbornici, ne moglo bi se tako lahko dogoditi v kakem drugem evropskem parlamentu. Madjarski šovinizem prekoračil je bil pri tej priliki vse meje politične dostojnos in slavil prave orgije. Madjari postali so objestni, ker vidijo, da jim gre vse povoljno izpod rok. Vsled čudne politike, ki se vodi danes v naši državi, je usoda države tako rekoč v njih rokah. A brezobzirno in brez potrebine politične zmernosti in treznosti zlorablja to bege monijo, izkorisčajo samo trenotek v svojo hasen, ne oziraje se na bodočnost ali pa na interes celokupne države.

Ministerstvo Szapáryjevo, ki zdaj odstopa, dobito je takrat prvi udarec, katerega ni moglo več preboleli. Ko so se pridružili še drugi uzroki, ni se moglo več vzdržati. Mej glavne uzroke, ki so pomagali strmoglaviti kabinet Szapáryjev, spadajo tudi cerkvena vprašanja, posebno pa ono o uvedenju obligatornega civilnega zakona. Že 1. 1890. obeta je minister Szilagy zbornici, da bude prihodnje leto predložil načrt o reformi ženitvenega prava. A dozdaj ta predlog še ni bil prijavljen. Istopako bilo je z osnovno zakona o recepciji Izraelitov. Vlada ni mogla izpolniti dane besede in morala je pasti, temveč ker se je pokazalo, da Szapáry res ne uživa več zaupanja krone.

Szapáry imel je že, ko je prišel do vlade, dva nevarna nasprotnika, namreč ravno propalega Tisza in pa po vlasti hrepenečega Apponya. Posebno prvi bil mu je sovražen iz vsega početka. Zanesljive, odločne večine pa ministerski predsednik ni imel za sabo, to se je najbolj pokazalo, ko se je razburila narodna strast pri omenjenih znanih dogodkih, ter mu je odpadlo mnogo prviržencev. Tisza se je vseh petnajst let svojega vladanja previdno izogibal konfesionalnim vprašanjem, ker je spoznal pri nekem poskusu, kako kočljiva stvar bi utegnila postati njih rešitev. Po padcu Tisze dali so se nekateri člani kabineta Szapáryjevega pregovoriti, da so se lotili konfesionalnih vprašanj, katerih se je prikazala kmalu cela vrsta. In ravno na rešitvi

Sicer pa je znala gospa Alina tudi drugače uživati razkošje, katero jej je v polni meri ponujal njen novi stan.

Njen mož je bil še vedno vanjo zaljubljen, kakor ga je pred leti premagala čarobnost njenih krasnih očij. Kupil jej je papigo, ki je neprestano kričala „kakadu, kakadu“, ter milostivo gospé sedla na ramo. Pozorni gospod soprog je svoji ženi preskrbel tudi lahek, eleganten faeton z dvema ogerškima konjema, katera je gospa Alina dražestno sama vladala mej vožnjo. Gospa Alina ni pogrešala niti zlatih ribic, niti vedno novih klobukov, niti modernih solnčnikov . . . a vendar se je gospa Stejskalova časih grozno dolgočasila . . . V takih trehotnih zdelo se jej je vse to življenje čudao in zoperno in njen mož je bil najedenkrat star, siten, pust in bedast.

Res čudno, da je dovolil, po zimi boditi v glavno mesto in po leti v toplice. Pričel jo je dolgočasiti, in da je hotela biti odkritočrna, bila bi moral reči, da jo prav veseli, da mu skrb za gospodarstvo, neprestani računi, sestavljanje novih načrtov in razne spekulacije ne dovoljujejo, povsed spremljevali jo.

Vesela je bila, kadar ni gledala velike glave njegove z visokim, zoperno svetecim se čelom. Zdelo se jej je, da so njegove ustne preskušne tolste, da mu ušesa preveč štrle izpod klobuka in

teh vprašanj razbilo se je ministerstvo Szapáryjevo, ker se ni moglo zdiniti gledé obligatornega civilnega zakona. Za obligatoren civilni zakon sta namreč ministra Csaki in Szilagyi in velik del vladine stranke pod vodstvom Tisze, ki prihaja zopet na površje. Proti obligatornemu zakonu v taki obliki je poleg krone ostali del vladine stranke, duhovščina in večina gospodske zbornice.

Kdo bode naslednik Szapáryju, kateremu se ni posrečilo pridobiti si večine za samo fakultativen civilni zakon, kakor bi ugajal tudi kroni, to je odvisno od tega, se li bode to vprašanje, ki je prišlo k padcu Szapáryja, stavilo v prvo vrsto. Bržkone utegne se postaviti na stran, dokler se ne poleže nekoliko razburjenost, katero so prouzročili dogodki poslednjega časa. Vsa imena, ki so se do zdaj navajala, so zgolj kombinacije.

Se li bode situacija vsled čudnih dogodkov, da ne rabimo izraza, ki bi bil mnogo bolj umešten za skoro veleizdajsko počenjanje madjarskih šovinistov, kaj spremenila, to nam bode pokazala bližnja bodočnost. Dvomimo.

Politični razgled.

Nepravne dežele.

V Ljubljani, 10. novembra.

Državni zbor.

Prva seja gospodske zbornice določena je za ponedeljek. — Odsek poslanske zbornice začeli so skoro vsi že včeraj posvetovanja. Proračunski odsek razdelil je včeraj nekatere referate, potem pa je posl. Neuwirth poročal o letnem poročilu kontrolne komisije državnih dolgov, katero poročilo je odsek odobril. Posl. Plener je nasvetoval pomnožiti člane kontrolne komisije, ker so se posli izdatno pomuožili. Finančni minister se je meritorno izrekel za nasvet in isto tako tudi nekateri drugi poslanci. Končno posvetoval se je odsek o nekaterih predlaganih resolucijah in volil glavnim poročevalcem drž. proračunu poslanca Szczepanowskega.

Iz Hohenwartorega kluba.

Dunajska „Neue Freie Presse“ piše: Hohenwartov klub je pretečo krizo srečno prestal in v njem združene frakcije ostale so za sedaj pod vodstvom grofa Hohenwarta. Iz tehtnih uzrokov pa se sodi, da se bo to jedinstvo le težko vzdržalo in se pri prvi vnanji priliki izjalovilo. V prvi vrsti so klerikalci, ki jezno na strani stoje in katere je bilo le težko pregovoriti, da niso že izstopili, kajti oni so odločeni začeti proti vladu odkrito opozicijo. Takisto bilo je le iztežka pregovoriti Slovence, da so ostali v klubu, ker se čutijo po imenovanju vodje deželne vlade oškodovane. Sodi se, da bodo klerikalci in Slovenci napeli vse sile ter skušali primorati grofa Taaffea, da pojasi situacijo in dà nekatere koncesije. Najbrž bodo posamezne skupine Hohenwartovega kluba že pri razpravi o proračunu, ki se začne bodoči teden, odkrito izrekle svoje želje in pritožbe.

Ogerska kriza.

Nekateri listi naznajajo, da bode krona sedaj, ko je odstopil Szapary, udala se želji liberalne stranke in privolila v to, da se uvede obligatorni civilni zakon. Ako bi se to zgodilo, potem prevzel bi ministersko predsedstvo najbrž sedanji finančni

da ni prijetno, kadar jo gladi z veliko, debelo in porastlo roko . . .

„Skoro ves si že plešast,“ rekla mu je nekoč, ko se je ustropil za njo, stoječe pred zrkalom. Smijala se je, nasmejala se je i on, a iz njenega glasu je čutil, da ni zadovoljna z njim.

Bil je često zamišljen in večkrat se je pripečnil, da so se po naključju njene oči srečale z njegovim nemirnim, zvedavo vanjo uprtim pogledom.

„V primeri ž njo sem res že star,“ mislil si je, in ta misel je budila v njem mučno in neprijetno čustvo bojazni in čudnega strahu.

„Draga moja,“ dejal jej je nekoč, ko je odhajala v toplice, „tam ti pač ne bode treba najeti svoje kočje . . . to preveč stane,“ dejal je malosrčno ter zamišljal.

Njej se je najedenkrat zdel grši, nego je bil v istini. Ugriznila se je v ustnico, obrnila se od moža ter stopivši k oknu gledala ven.

„Dragica, Alina, . . .“ dejal je on tiše, kot bi hotel prisiti zamere.

„Pusti me,“ pravi ona hladno.

Čez nekaj časa spusti se v jok ter veli: „Otrok nimam, komu naj štedim?“

On pokne s prsti, kar jej je bilo vedno tako grozno zopereno. Hotel jej je nekaj reči, a v tem se ona ozre vanj in še nikdar se jej ni zdel tako bedast, malenkosten in samopaš . . . (Dalje prib.)

minister dr. Wekerle, ministerstvo notranjih rečij pa Štefan Tisza. Če bi pa krona ne privolila v to željo liberalne stranke, potem je skoro gotovo, da bi se razvajila v dve veliki frakciji in potem bi začela na Ogerskem doba neprestanih ministerskih križ, kar bi utegnilo postati usodepolno za vso državo.

Vnanje države.

Dinamitni atentat v Parizu.

Najnovejši dinamitni atentat prouzročil je nepopisen strab. V zbornici malo da se niso spoprijeli socijalistični in republičanski poslanci. Splošno se dolže strajkujoči rudarji v Carmeauxu kot prouzročitelji, ti pa so na posebnem meetingu protestirali zoper to očitanje, povdargajoč, da žele doseči emancipacijo delavskega stanu potem vključnega delovanja vseh proletarcev, nikakor pa ne z dinamitem. Časopisi dolže posredno in neposredno socijalistične poslance, da so zapeljali in nahajskali ljudstvo, ministarski predsednik Loubet pa je v zbornici rekel, da je dinamitarde vzgojilo časopisje, ker sme odkrito ščuvati k umoru in napovedati zakon o premembni tiskovne svobode.

Bruseljske demonstracije.

Predvčerajšnjim bil je pri kralju običajni parlamentarni din. Mej tem hodili so delavci v vrstah po mestu ter demonstrirali za splošno volilsko pravo. Posebno velike so bile demonstracije pred stanovanji ministrov. Obhoda udeležilo se je 5 do 6000 delavcev. Pozneje bil je ljudski shod, ki je trajal do pozne noči. Ko sta se peljala tisti dan kralj in kraljica v parlament, priredili so delavci velikansko a dostojo manifestacijo. Kakor jeden mož klicali so „Vive le suffrage universel“. — V parlamentu združili so se tisti poslanci, kateri hočejo glasovati za splošno volilsko pravo v posebno frakcijo. Vsa Belgija je vznemirjena in z mnogih strani se izreka bojazen, da ne bo moči udušiti revolucije, če parlament ne bo dovolil splošne volilске pravice.

Združene države.

Kakor smo že včeraj naznali, je Clevelandu zmaga zagotovljena. Izvoljeni so bili namreč vsi od poslancev posamnih držav, po številu jih je 444, kateri volijo predsednika republike in mej temi volilci ima Clevelandova, torej demokratična stranka 34 glasov večine. Sedanji predsednik Harrison moral se bo torej umakniti. Podrla ga je nesrečna carinska politika, katere najmarkantnejši izraz je Mac Kinleyev zakon. Demokrati obečajo, da bodo odpravili varnostne carine in očistili korumpirano upravo.

Dopisi.

Iz Celja 8. nov. [Izv. dop.] (Jednakopravnost pri štajerskih dež. želez. Okr. zastop Celjski.) Kakor znano, je okrajni zastop Celjski dovolil za lokalno železnico Grobelno-Rogatec, ki bi se imela graditi prihodnje leto, znesek 20.000 gld. pa le pod tem pogojem, da se bode pri tej novi železnici v celoti obratu varovala jednakopravnost slovenskega jezika. Deželni odbor štajerski pa je sedaj na to ponudbo odgovoril, da je z ozirom na zahtevani pogoj ne more sprejeti ter vrnil dotično izjavlo. Ob jednem je izjavil, da se on ne smatra kompetentnim za rešitev vprašanja o slovenskih napisih pri štajerskih deželnih železnicah, ampak, da ima o tem odločevati jedino deželno trgovinsko ministerstvo. Ta rešitev je znamenit dokaz negativne pravicoljubnosti štajerskih avtonomnih organov. Ko se je namreč iz Savinjske doline oglasilo več občin za napravo slovenskih napisov pri Savinjski železnici, je deželni odbor te prošnje prezirljivo odbil, češ, da ni zato nobene potrebe in se je takrat še smatral kompetentnim, danes ne več, ko je prišel z omenjenim predlogom v zadrgo. Mi pa z zadovoljstvom konstatujemo to novo stališče in mislimo, da ne bude dolgo, da bodejo občine v Savinjski in Saleški dolini zopet prosile za uvedenje jednakopravnosti pri Savinjski železnici, toda ne več pri deželnem odboru, nego pri kompetentnem trgovinskem ministerstvu.

Triletna doba, v kateri je prvič poslovala narodna večina v Celjskem okrajnem zastopu je potekla in ne bude dolgo, ko bodejo razpisane nove volitve. Narodna stranka, ki je pred tremi leti v največjem neredu prevzela agende okrajnega zastopa, pohvali se lahko z upravljazornim delovanjem v pretekli dobi. Vkljub temu, da je imel zastop velika izplačila osobito za Savinjsko železnico prispevek v znesku 20.000 gld. znižale so se prav zdatno do-kade, popravile stare in uravnale nove ceste in še razpolaga blagajnica s toliko imovino, da more za železnico Grobelno - Rogatec votirati novo svoto 20.000 gld. V takem položaju nasprotna stranka ne bude imela poštenih agitacijskih sredstev. Vkljub temu se v odločilnem razredu velikoposestnikov od znane Celjske klike zagrizeno agituje — upamo, da brezuspešno.

Dragica, Alina, . . . dejal je on tiše, kot bi hotel prisiti zamere. „Pusti me,“ pravi ona hladno. Čez nekaj časa spusti se v jok ter veli: „Otrok nimam, komu naj štedim?“ On pokne s prsti, kar jej je bilo vedno tako grozno zopereno. Hotel jej je nekaj reči, a v tem se ona ozre vanj in še nikdar se jej ni zdel tako bedast, malenkosten in samopaš . . . (Dalje prib.)

Domače stvari.

— (Fran Erbouniz †.) Iz Ribnice brzojavlja se nam žalostna vest, da je sinec ob 9. uri zvečer umrl v najlepši moški dobi tamošnji c. kr. notar in župan Ribniški, načelnik okrožnega zdravstvenega zastopa, član krajnega šolskega sveta in načelnikova Ribniške posojilnice g. Fran Erbouniz. Pokojnik rodil se je 1. 1848 v Ljubljani ter je služboval od leta 1875 nepretrgano v Ribnici kot c. kr. notar. Zaradi njegovega ljubeznjivega značaja in nedotakljivega poštenja užival je izredno spoštovanje ter je bil splošno priljubljen. Političnega življenja se, kolikor nam je znano, aktivno ni udeleževal, vendar pa je bil zadnji čas svojega službovanja veren pristaš narodne stranke in posvetil svoje sile rad tudi občinskim interesom. Pred leti pobabil si je nogo, ki se je morala amputirati, a rana se ni popolnoma zacelila, tako da se je moral skoraj vsako leto poivreči novi mučni operaciji in ta nezgoda mu je sedaj naklonila tudi rano smrt. Pokojnik doživel je 44. leto svoje starosti ter zapušča vdovo in štiri otroke. Labka mu zemljica in blag mu spomin.

(Gospod deželni poslanec J. Mesar,) župnik v Bohinjski Bistrici je, kakor se nam poroča, nevarno zbolel. Zelimo, da bi skoraj okrevat.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) ima dne 11. novembra ob 2. uri popoludne v mestni dvorani sejo. Na dnevnom redu je to-le: 1.) Vprašanje c. kr. deželne vlade, če je 4 obrtniška podjetja na Gorenjskem smatrati za tovarniška. 2.) Obrtniške pravice ključaničarjev in kleparjev. 3.) Vloga Opavske zbornice glede omejitve konsumnih društev. 4.) Nameravana uvedba izplačevanja poštnih nakaznic po pismenoših. 5.) Načrt zakona glede razprodaje blaga. 6.) Vprašanje, če smejo kaznjenci izvrševati ključaničarska dela za jedno tukajšnjo tvrdko. 7.) Volitev 5 censorjev za avstro-ogrsko bančno filialo v Ljubljani. 8.) Obligatorična uvedba trgovine s sadjem po teži. 9.) Zborovanje trgovskih in obrtniških zbornic na Dunaji glede posvetovanja o osobnem davku. 10.) Obrtniške pravice pekov in slastičarjev.

— (Predavanje v Rudolfinumu.) Jutri zvečer ob šestih bode, kakor smo že včeraj poročali, zanimivo predavanje v Rudolfinumu.

— (Slovensko gledališče.) Sinoči predstavljal se je zanimiva in zares zabavna Schönthanova burka recte veseloigra „Zlati pajek“. Gledališče je bilo precej slabu obiskano, kar je tem bolj obžalovati, ker je bila predstava zares izvrstna. Uprav dovršeno predstavljal nam je naš mnogostrai g. Borštnik komično-nezaupnega Malovarja, a tudi vsi ostali igralci, neizuzemši epizodiste, bili so na svojem mestu. Uprioritev bila je skrbna, in jedino, kar bi imeli grajati, je to, da so se nekateriki tu in tam morali po starci navadi boriti s spominom. — Sinoči imeli smo tudi prvič priliko občudovati novi zastor, kateri je izdelal po svoji drugi od deželnega odbora odobreni skic g. prof. A. Liebscher v Pragi. Zastor predstavlja „Carniolio“, pozdravljočo pribor muz v deželo. Okoli prestola „Carniolie“ grupirane so muze, potem alegorije naravnih krasot in posebnostij naše dežele (kraške jame, bogastvo vod, izkopnine, flora itd.), na lev strani pa vidimo alegorije vede, narodne glasbe, poljedeljstva itd. Ozadje kaže nam belo Ljubljano kot duševno središče slovensko. Okvir je bogato ornamentalno okrašen ter kaže v sredi grb stolnega mesta Ljubljane. Zastor je širok 10·5 m in 8 m visok ter stane 1500 gld. V Pragi bil je razstavljen v „Narodnem gledališču“ ter ga je strokovna kritika hvalila kot pravo umetniško delo. Z ostalo vnanjo upravo našega gledališča krasno harmonizuje.

— (Pripravljalni odbor „Slovenskega planinskega društva“) razpošilja vabilo na prvi občni zbor, pri katerem se bodo razpravljala društvena pravila in ki se bo vršil v nedeljo dne 18. t. m. ob 3. uri popoludne v gostilni g. J. Hafuerja na sv. Petra cesti št. 47. — Namen novemu društvu je očitno imeniten, za slovenstvo velevažen. Po gorah in jamah se blesti in razlegaj naša beseda, koča bodi naša v ravnini in na planini. Zategadelj naj bi se tesno oklenili novega narodnega društva vsi ljubitelji narave.

— (Občni zbor zadruge mesarske Ljubljanske,) kateri se je vršil včeraj ob 3. uri popoludne v magistratni dvorani, otvoril je dosedanji podpredsednik gosp. Fran Slovša predstavljalje obrt-

nega komisarja magistratnega tajnika g. Sešek-a. Potem vršile so se volitve v zadružno starešinstvo. Izvoljeni so bili sledeči gg. mesarski mojstri: Načelnikom: Jarnej Černe, namestnikom Josip Strebar. Zadružnimi odborniki: Anton Anžič, Ivan Černe, Ivan Košenina in Ivan Počivalnik. Namestniki: Ivan Zajc, Josip Javornik, Ivan Anžič in Ivan Černe. V razsodišče: Ivan Černe, Jarnej Černe, Josip Kozak in Ivan Košenina. Kot namestniki v razsodišče: Josip Černe, Matevž Peterzel in Vincencij Genussi. Daljša razprava je bila potem o podeljenji mesarske obrti, katero je mestni magistrat izdal zadnje tedne. Gospod Strebar je vprašal, ali je pravico razdelil le magistrat, ali je prizadeto tudi zadružno starešinstvo, na kar obrtni komisar pojasni, da sta magistrat in zadruga, zadnja po načelniku namestniku sodelovala pri tem podeljenju in da se je vršilo vse postavno. Konečno predlaga gosp. Strebar, da se dotočni mesarski mojster, ker je sedaj stvar „fait accompli“, sprejme kot član v zadrugo, čemur zborovalci pritrde. Na to se zborovanje sklene.

— (Plastično podobo bitke pri Kuštoci) ogledali si bodo te dni učenci raznih šolskih zavodov, namreč: Višje gimnazije, višje realke, učiteljišča, strokovne šole za lesno obrt, Alojzijeviča, Marijanšča, druge mestne deške šole in šole „schulvereina“.

— (Spomladne cvetice — v jeseni.) Prijatelj našemu listu prinesel nam je danes mali šopek spomladnih cvetic, trobentic, marjetic itd., naboranih pod Šmarjetno goro pri Kranji. To je dokaz, da je vreme tudi na Gorenjskem za ta čas nenačadno mehko.

— (Novi zlati.) Javili smo že, da so bili prvi zlati po 20 kron te dni izdani in sicer avstrijski in madjarski. Slednje je labko spoznati, ker so kovani tako, da jih je moč na prvi pogled razločiti od starih cekinov. Avstrijski zlati po 20 kron pa so popolnoma takšni, kakor prejšnji zlati po 20 frankov in se razločujejo od njih le po napisu, ker je zlat po 20 kron za 46 kr. več vreden, nego stari cekin po 20 frankov, paziti je na napisa „20 Fr.“ pri cekinu in „20 Cor.“ pri zlatu po 20 kron, ker je to jedini razloček med starimi in novimi zlati.

— (Poročil) se je danes g. Niko Lenček c. kr. notar in mestni svetovalec v Škofjolki z gospodč. Lino Koceli, hčerko g. J. N. Kocelija trgovca in meščana v Škofjolki. Čestitamo!

— (Iz Trebnjega) se nam piše: Novi župan H. nabira pri občinskih odbornikih njegove vrste podpise „za škofa“, kakor se nam izraža. Brez dvoma se bode potem nad temi podpisi blestela protestujoča udanostna izjava „nach bewährten Mustern“. Zato mi neodvisni Trebnjani protestujemo že naprej zoper tako protizakonito postopanje ter zahtevamo, da se predloži izjava, kakor veleva zakon, občinskemu odboru v javni seji. Borimo se s poštenim orožjem!

— (Litijsko pevsko društvo) priredi v 13. dan novembra (v nedeljo) ob polu 8. uri zvečer v gostilnici g. J. Oblaka navadni pevski večer, h kojem vse svoje člane najljudneje vabi odbor.

— (Potrjen zakon) Cesar je potrdil od deželnega zborna goriškega sklenjeni zakon o klasifikaciji ceste iz Kanala v Svetu Lucijo.

— (Dvajsetletnica društva „Komensky“ na Dunaju) praznovala se bode v soboto 12. t. m. v dvorani „Ronacher“ na Dunaju. Pri slavnosti sodeluje slovensko pevsko društvo. Kakor znano, osnovalo je to društvo na Dunaju v X. okraji češko šolo, ki ima že 7 razredov in šteje zdaj vsako leto 700—800 učencev češke narodnosti. Ta šola, za kojo se mnogo žrtvuje, je Dunajskim liberalnim šmokom trn v peti. Boj je za nemški značaj Dunaja. Lahko se pripeti, da Čehi tako šolo tudi v katerem drugem okraji ustanovijo. Češki otrok za tako šolo je v vsakem okraju dosti. Ker je to društvo res velikega važnosti za razvoj češke narodnosti na Dunaju, zato mu tudi mi srčno čestitamo iskreno želeč, da vztraja do skrajnih posledic v korist Slovanstvu.

— (Novorojeno mrtvo dete) našel je vrtuar pokopališča pri sv. Ani v Trstu poleg groba. Dete je bilo ženskega spola in povsem nago. Pozvani policijski organi konstatovali so, da je bilo dete rojeno pred kakimi dvemi dnevi in bržkone umorjeno. Poleg trupla našli so rudečo ruto. Truplo prenesli so v mrtvešnico in ovadili stvar pri deželnem sodišču.

— (Nesreča.) Na Kontovelu pri Trstu pogorel je te dni petletni otrok posestnika Štoka. Stariši odšli so z doma pustivši dete samo. otrok se je približal peči, obleka se mu je unela in ker ni bilo pomoči, umrl je še predno so prišli roditelji domov.

— (Svojega očeta umoril) je v Petrinji v občini Dolina na Primorskem 20letni kmetski fant Janez Metlika. Udaril ga je večkrat v domači hiši s kamenjem po glavi, da je stari mož dve ur pozneje umrl. Morilca odvedli so v zapor. Svojega zločina ne taji in pravi, da je storil grozno dejanje zaradi tega, ba bi ga oče več ne tepel.

C. kr. finančno vodstvo za Kranjsko.

Št. 16 128 iz I. 1892

Slavnemu uredništvu „Slovenskega Naroda“

v Ljubljani.

V Vašem cenjenem listu in sicer v št. 247. izdani dné 28. oktobra 1892, nahaja se med „domačini stvarmi“ notica z napisom „za gostilničarje in kavarnarje“, v kateri se opozarjajo gostilničarji in kavarnarji, ki imajo, kar je samo po sebi umljivo, v zalogi kaj sladkorja za obrtno porabo, naj naznajo, da imajo sploh sladkor doma; da ako gostilničarji, ki na to prežijo, najdejo sladkor pri gostilničarji ali kavarnarji, je treba plačati globe 3 gld. 75 kr.

Ker se vsled te notice lahko postava napačno tolmači, obrtniki, kajih se ta postavna določba tiče, po nepotrebnu begajo in sploh čitajoče občinstvo lahko po krivem srdi nad finančno upravo, podaja c. kr. finančno vodstvo to-le v pojasnilo:

Dozdaj v Ljubljani ni bil še nobeden gostilničar ali kavarnar prijet ali kaznovan radi tega, ker ni naznail, da ima sladkor v zalogni; pač pa je bilo prijetih več kavarnarjev, ker niso naznali, da rabijo sladkor pri svoji obrti ter tako zadostili §. 27 postave o davku na sladkor z dné 20. junija 1888 l. drž. zak. štev. 97 in §. 16 zvršitvenega ukaza visokega c. kr. finančnega ministerstva z dné 9. julija 1888 l. drž. zak. štev. 111, po katerih določbah mora namreč vsak, kdor začne obrt, v koji se rabi sladkor, 14 dni preje z nekolekovo vlogo to naznani c. kr. finančni oblasti t. j. na Kranjskem c. kr. finančnemu vodstvu v Ljubljani. —

Pa tudi zaradi imenovanega prestopka prijet stranke so takoj pri popisu dejana prostovoljno plačale postavno globo in prosile, da bi se nadaljnje kazensko postopanje ustavilo, kar se jim je v vseh slučajih brez pomisleka dovolilo, tako, da dozdaj ni bil še nihče od kompetentnega c. kr. dohodarstvenega okrajnega sodišča v Ljubljani kaznovan.

Trditev, da c. kr. finančni stražniki prezé, koga bi zasačili, je neosnovana in za c. kr. finančno stražo celo razčaljiva, če se pomisli, da so c. kr. finančni stražniki po postavi in prisegi dolžni naznati vsacega, kdor se zoper postavne naredbe pregredi, in da jim prete disciplinarne kazni, ako to službeno dolžnost zanemarijo.

Neumestno je tudi, ako se trdi, da tako postopanje zategadelj ni utemeljeno, ker je samo po sebi umeyno, da imajo kavarnarji sladkor v zalogni. Ne zaloga sladkorja, temveč obrtna poraba sladkorja se mora naznani; c. kr. finančna oblast samo iz navedene, sicer neovrgljive resnice ne more še posneti, katere so one stranke, kajih se to naznalo tiče, tudi se z ozirom na postavno določeno dolžnost naznana od te oblasti ne more zahtevati, da bi uradno poizvedovala, kateri kavarnarji se nahajajo v Ljubljani, da bi jih potem kot sladkorni kontroli podvržene stranke v evidenco vzela.

Vse te postavne določbe so razglašene v državnem zakoniku s splošno veljavo za oblastva in občinstvo; neamisil je toraj, zahtevati od cesarskih oblasti ali njim podrejenih organov, da bi o tako razglašenih naredbah vrhu tega še vsako posamezno stranko posebej poučeval, da bi to vsakdo vedel in se potem ravnal. Pač pa pripada dotočnim zadrugam, poučiti svoje zadružnike o teh in enacih, njihovo obrt zadevajočih naredbah, in jih na ta način obvarovati — škode vsled nevednosti zakona.

V Ljubljani dné 7. novembra 1892.

Plachki.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. novembra. V imunitetnem odsek bila včeraj razprava o Spinčičevi aféri. Vlada je odklonila predložiti odsek akte (!!). Posl. dr. Ferjančič je predlagal, naj se nasvetuje zbornici, da ta zahteva akte.

Posl. dr. Weber je predlagal, naj se vlada povabi, da odpošlje v odsek svojega zastopnika. Posl. dr. Lang je predlagal, naj se povabita poslanec Spinčič in naučni minister Gautsch, oba naj se zajedno zaslisa, vladi pa naj se dovoli rok osmih dnij, da predloži akte. Tem predlogom upirali so se Weeber, Pauer in Abrahamowicz in odsek jih je tudi odklonil ter vzprejel predlog Weebrov.

Dunaj 10. novembra. Tiskovni odsek ukrenil v principu odpraviti časnikarski kolek in dovoliti svobodno kolportažo.

Dunaj 10. novembra. Cesare vzprejel popoludne Szaparyja potem pa zapored Tiszo, Szella, in Banffya. S Szaparyjem prišla na Dunaj tudi Wekerle in Fejervary.

Bruselj 10. novembra. Od liberalne združitve sklicanega meetinga udeležilo se je do 3500 osob. Govorniki napadali vlado strastno; zborovalci vzprejeli jednoglasno nasvetovani protest proti postopanju odseka za reformo uprave. Po shodu šlo do 2500 zborovalcev z rudečo zastavo pred kraljevo palačo. Orožniki razgnali demonstrante; množica upila, zvižgala in kričala „Vive le suffrage universel“. O polnoči nastal zopet mir.

Pariz 10. novembra. Anarhisti pisarijo neprestano pretilne liste baronu Reillu in posebnemu komisarju Dietzu. Policija prijela nekoga Viktorja Rabeja iz Lipska, znanca tistega moža, na katerega leti sum, da je vrgel bombo v palačo družbe, kateri so lastni rudniki v Carmeauxu.

Razne vesti.

* (Novi nadškof Olomuški.) Predvčerjnjem izvoljen je bil na veliko začudenje vseh interesovanih krogov kanonik dr. Theod. Kohn nadškof Olomuškim. Kanoniki Olomuški volijo sami nadškofa; in do zadnjih let veljal je princip, da more postati kanonik samo rojen plemenitaš. Sedaj pa je neplemenitaš postal celo nadškof. Zadnji neplemenitaš nadškof umrl je l. 1533. — Vladui kandidat za to mesto je bil škof grof Belrupt, kandidat aristokratov grof Potulicki, češki kandidat pa dr. Haněl, a ker se volilec niso mogli zgodiniti za nobenega teh mož, izbrali so dra. Kohna. Kakor kaže že ime, je novi Olomuški nadškof židovskega rodu. Oče njegov, Jožef Kohn, dal se je krstiti in se je oženil s kmetskim dekletonom. Po protisemitski teoriji je novi nadškof katoličan židovske narodnosti.

— (Novi slučaj kolere na Dunaju.) Včeraj umrl je matroz Kalman Weneš za azijatsko kolero. Dne 2. t. m. pripeljal se je s parobrodom iz Rabe, a včeraj zjutraj našli so ga mrtvega na ladiji. Zdravniška preiskava je konstatirala pravo azijatsko kolero.

* (Dinamitardi se zopet oglašajo.) V palači družbe, kateri so lastni premogokopi v Carmeauxu, našel je neki uradnik zelo umetno narejeno bombo in jo odnesel na policijo, kjer je eksplodirala, zrušila vse poslopje in ubila štiri osobe. Ta novi atentat prouzročil je v Parizu silno razburjenost in velik strah, zlasti ker je bila bomba zelo umetno narejena. Člani upravnega sveta Carmeauxske družbe dobivali so zadnje dni več pretilnih pisem in za to se sodi, da so ta atentat prouzročili rudarji, kateri so šele te dni ustavili strajk.

* (Ogenj v gledališči.) V mestnem gledališču v Luksemburgu nastal je mej predstavo žaloigre „Ruy Blas“ na održ ogenj. Gledališče je bilo napolnjeno do zadnjega prostora. Vse občinstvo je drvo razburjeno proti jedinemu izhodu. Kakih trideset oseb je bilo ranjenih. Oder je deloma pogorel, vendar so ogenj kmalu zadušili, da ni bilo večje nesreče.

Narodno-gospodarske stvari.

— Železniško skladišče v Celji. Celjski trgovci prosili so o svojem času, naj se nekoliko poveča železniško skladišče na ondotni postaji, a takrat je južna železnica to odklonila z motivacijo, da mora prej videti, kakšen bode promet na železnicu iz Celja v Velenje. Na sedaj ponovljeno prošnjo trgovcev odgovorilo je železniško ravnateljstvo, da je pripravljeno povečati železniško skladišče v Celji za jedno tretjino. S tem je vsem prizadetim krogom zelo ustrezeno, ker je bilo dosedanje skladišče res dosti premajhno.

— Tovarna umetnega gnoja v Zagrebu. Hrvatska ima sicer izredno mnogo živinskih kosti, katere se izvažajo v inozemstvo, a prav zato nedostaje Hrvatom gnojiva, v katerem bi bilo dovelj za dobro gospodarstvo potrebnih fosforokiselnih tvarin. Da se odpomore temu čutnemu nedostatku, osnovalo se je v Zagrebu posebno društvo za napravo tovarne umetnega gnojiva. Ta tovarna kupovala bo kosti po vsi Hrvatski ter iz njih izdelovala dobrega gnojiva zlasti za porabo v vinogradih. Nadejati se je, da se boste ta tako umestni projekt realizoval že na vzpostavljanju.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

9. novembra.

Pri Mateti: Bietritschau, Gazstl, Bernardiner, Hantz, Schweinburger, Hostnik, Knecht, Haupt, Turk z Dunaja. — Ullman, Werba iz Kočevja. — De Rocco iz Trsta. — Pavlović iz Zagreba.

Pri Sloenu: Kohn, Berman, Hlaváček z Dunaja. — Goldschmid iz Hrvaškega. — Kohn, Kahn iz Maribora. — Dr. Kladiva iz Ilirske Bistrike. — Finger iz Plzna. — Starč iz Kranja. — Jugovic iz Vrhnike. — Hieber, Stern iz Gradea. — Sitscher iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

7. novembra: Karol Ham, mestni ubog, 65 let, Karlovška cesta št. 7, marasmus.

V deželni bolnici:

8. novembra: Peter Pogačnik, gostar, 66 let, carcinoma ventriculi.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- sovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
7. nov.	7. zjutraj	744·8 mm.	6·8° C	sl. sev.	obl.	0·00 mm.
	2. popol.	743·5 mm.	9·6° C	sl. sev.	obl.	
	9. zvečer	742·6 mm.	7·6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 8·0°, na 3·0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. novembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 96·95	—	gld. 97·05
Srebrna renta	96·70	—	96·86
Zlata renta	114·80	—	114·80
5% marčna renta	100·30	—	100·30
Akcije narodne banke	98·9	—	99·0
Kreditne akcije	311·10	—	311·25
London	119·85	—	119·90
Srebro	—	—	—
Napol.	9·54%*	—	9·55
C. kr. cekini	5·70	—	5·70%*
Nemške marke	58·85	—	58·85
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	140	gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100	186	25
Ogerska zlata renta 4%	112	40	
Ogerska papirna renta 5%	100	35	
Dunava reg. srečke 5%	123	50	
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	117	75	
Kreditne srečke	100 gld.	192	
Rudolfove srečke	10	28	35
Akcije anglo-avstr. banke	120	151	80
Tramway-društ. vel. 170 gld. a.v.	288	50	

Niko Lenček
c. kr. notar

Lina Lenček roj. Koceli
poročena. (1246)

V Škofji Loki, dné 10. novembra 1892.

Mesto vsakega posebnega obvestila.

Marija Arher roj. Koželj

Fran Arher

c. kr. drž. železnice postajni odpravitev

poročena. (1247)

Ljubljana-Dovje, dné 7. novembra 1892.

Mesto vsake druge objave.

Sveže došlo!

MAGGI JEV mesni ekstrakt

v posameznih kosih po 8 kr. v lekarni „Pri Mariji Pomagaj“ (L. Greetschel). (1099)

Gospodičina

večja slovenskega jezika v besedi in pisavi, vzprejme se 1. decembra. Plača 15 gld. na mesec. — Kje? pove iz prijaznosti upravnosti „Slovenskega Naroda“ pod K.

Prodajalnica

na dobrem in mnogoobiskovanem kraju, izvrstno urejena, z vso opravo, daje se v najem.

Oglasila vzprejema J. Fachini v Šent Vidu, pošta Zatlečina, Dolenjsko. (1222—8)

Dalmatinsko vino

naravno, ukusno, prodaja na debelo po tolli nizki ceni, da je

vsaka konkurenca izključena.

Častite kupce najljudnejše vabi na obilo naročbo (1196—7)

s spoštovanjem

Ivan Vladiskovich

vinotržec, Voloska št. 35.

Pisar

vzprejme se brzo v odvetniško pisarno. Ste-nograf ima prednost.

Ponudbe naj se pošljajo upravnosti „Slovenskega Naroda“ pod „D. B.“. (1281—3)

več vinskih sodov

velikost 300—700 litrov obsegajočih, predra se po ugodni ceni. — Kje? pove iz prijaznosti upravnosti „Slovenskega Naroda“. (1235—2)

Dober, soliden vrtnar

se tako vzprejme v službo pri graščini Ribnški. — Pogoji se izvedo pri tamoznjem oskrbištvu. (1232—2)

Izgubil se je lovski pes

čisto črte barve, precej velik, s pasjo marko Ljubljanskega mesta, z napisom „Jakob Zalaznik“ na ovratniku. Kdor ga najde, naj ga proti dobrim nagradam pripelje lastniku Jakobu Zalazniku, pekovskemu mojstru, Startr trg št. 21. (1245—1)

Pristno in izvrstno istrsko črno in belo vino

prodaja po 16 kr. liter in više, sigurno postavljeno na tukajšnji kolodvor. (1219—8)

Gvidon Černič, Dinjan, Istra.

Nove knjige:

Poštni slovnik topografski. Kranjske, Koroske in Štajerske, praktičen za c. kr. urade, pisarne, trgovce itd., vezan (607 strani) gld. 3·50.

Arhiv za slovensko filologijo od Vatroslava Jagića, 15. knjiga, 1 zvezek, cena gld. 12—.

Upisni koledar za odvetnike in beležnike za leto 1893, gld. 1·10, po pošti gld. 1·25.

Koledar družbe sv. Mohora, 60 kr., po pošti 70 kr.

Kneipov koledar za leto 1893, 36 kr., po pošti 39 kr.

Maksimilijan I., cesar mehikanski, 20 kr., po pošti 23 kr.

Šaljivi Jaka ali zbirka najboljših kratkočasnic. Nabral in priredil Anton Kos. I. 24 kr., po pošti 27 kr. (1244—1)

J. Giontini

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

Aviso.

S tem se opozarja na razglas, objavljen v „Slovenskem Narodu“ z dne 27. oktobra 1892, št. 246, zaradi

prodaje nerabljivih vrst, zatem raznih odpadkov od sukna, platna in usnja pri c. in kr. monturnem zalaglišči št. 3 v Gradiči.

Natančnejih pogojev moči je poizvedeti pri c. in kr. monturnem zalaglišči št. 3 v Gradiči, kjer se tudi lahko ogledujejo predmeti, namenjeni za prodajo.

(1195—2)

Tužnim srcem naznajamo vsem znancem in prijateljem pretresujočo nas vest, da je danes zvečer ob 9. uri, po dolgi in mučni bolezni, v 44. letu svoje starosti, previden s se svetstvi za umirajoče, preminol naš preljubljeni in nepozabni soprog in oče, gospod

Fran Erhouniz
c. kr. notar in župan v Ribnici.

Pogreb bude v petek, dné 11. t. m., ob 1/4. uri popolu-dne v Ribnici.

Blagega ranjega priporočamo vsem prijateljem in znan-cem v blagohotni spomin.

V Ribnici, dné 9. novembra 1892. (1249)

Antonija Erhouniz roj. Arko, soproga. — Egon, Konrad, Alma, Selma, otroci.
Posebna naznajnila se ne izdajajo.

Zastop občine Ribnica naznajna s tem pretužno vest, da je danes ob 9. uri zvečer naš pre-skrbni župan, gospod

Fran Erhouniz

c. kr. notar, načelnik zdravstvenega zastopa okraja Ribniškega, odbornik krajnega šolskega sveta in načel-ništva posojilnice v Ribnici

v 44. letu svoje starosti, po dolgi in mučni bolezni, v miru zaspal.

Blag mu bodi spomin!

(1248)

V Ribnici, dné 9. novembra 1892.